

وَالْأَسْبَاطِ وَاللُّوطِ وَشُعَيْبٍ وَأَيُّوبَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَيُوسُفَ
 وَمِيثَا وَالْحَضِرَ وَذِي الْقُرْبَيْنِ وَيُونُسَ وَإِيَّاسَ وَالْيَسَعَ
 وَذِي الْكُفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَذَكَرِيَّا وَشُعَبًا
 وَيَحْيَى وَنُوحًا وَمَنْ فِي الْأَرْمِيَاءِ وَحَبِيقُوقَ وَدَانِيَالَ وَ
 وَعُزَيْرَ وَيُوعَيْسَى وَشَمْعُونَ وَجِرْجِيسَ وَالْحَوَارِيَّةِينَ
 وَالْأَنْبِيَاءِ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ وَلَقَدْ كَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ
 عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ
 مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 فَحِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ
 وَأُمَّةِ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْلَادِ
 وَالشُّيَاخِ وَالْعَبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالرُّهَادِ وَأَهْلِ الْبَيْتِ
 وَالْأَجْتِهَادِ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَنْضَلِ
 صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَدَّهُ مِنِّي تَحِيَّةً وَ
 سَلَامًا وَزِيَادَةً فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَامَةً تَبْلُغُ أَغْلَادَ جَانِّ أَهْلِ الشَّرَفِ
 مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْتَبِينَ وَالْأَفْضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مَنْ سَمَّيْتَهُ وَمَنْ أَسْمَى مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَاءِكَ وَ

رَسِيكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ وَأَوْصِيَائِكَ صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَدَعْوَاتِي
 إِلَيْهِمْ وَأَجْعَلُهُمْ لِحَوَانِي فِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ عَلَيَّ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَيَكْرِمُكَ إِلَى كَرَمِكَ وَيَجُودُكَ إِلَى
 جُودِكَ وَيَرْحَمُكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَيَأْهَلُ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ يَا رَبَّ
 الْعَالَمِينَ لِكُلِّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدًا مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ تَشْرَفُ لَهَا غَيْرُ
 كَرَمٍ وَدَعْوَةٍ تَدْعُوكَ بِهَا مِنْ دَعْوَةٍ فَجَاءَ بِهَا غَيْرُ فَخْرٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 يَا حَلِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا عَظِيمٌ يَا جَبِيلٌ يَا مَبِيلٌ يَا جَبِيلٌ يَا كَبِيلٌ
 يَا مُبِيلٌ يَا خَيْرٌ يَا خَيْرٌ يَا مُبْدِيٌ يَا مُبْدِيٌ يَا مُنِيرٌ يَا مُنِيرٌ يَا مُجَلِّ
 يَا كَبِيرٌ يَا قَدِيرٌ يَا بَصِيرٌ يَا شَكُورٌ يَا بَرٌّ يَا طَهْرٌ يَا طَاهِرٌ يَا قَاهِرٌ
 يَا ظَاهِرٌ يَا بَاطِنٌ يَا سَائِرٌ يَا فَخِيرٌ يَا مُقْتَدِرٌ يَا حَقِيقٌ يَا مُجْتَبَى
 يَا قَرِيبٌ يَا وَدُودٌ يَا حَيُّدٌ يَا حَيِّدٌ يَا مُبْدِيٌ يَا مُعِينٌ يَا مُشِيدٌ
 يَا حَسَنٌ يَا جَمِيلٌ يَا مُنْعِمٌ يَا مُفْضِلٌ يَا قَابِضٌ يَا بَاسِطٌ يَا هَادٍ
 يَا مُرْسِلٌ يَا مُرْسِدٌ يَا مُسَدِّدٌ يَا مُعْطِيٌ يَا مَانِعٌ يَا دَائِمٌ يَا رَافِعٌ
 يَا بَاقِيٌ يَا وَاقِيٌ يَا خَلَّاقٌ يَا وَهَّابٌ يَا تَوَّابٌ يَا فَتَّاحٌ يَا نَفَّاحٌ يَا
 مُرْتَاكِفٌ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مَفْتَاخٍ يَا نَفَّاعٌ يَا رُوفٌ يَا عَطُوفٌ
 يَا كَافِيٌ يَا شَافِيٌ يَا مُعَافِيٌ يَا مُكَافِيٌ يَا وَفِيٌ يَا مُهَيِّمٌ يَا عَزِيْزٌ يَا جَبَّارٌ
 يَا مُسَكِّنٌ يَا سَلَامٌ يَا مُوَسِّعٌ يَا مُوَسِّعٌ يَا صَدِّقٌ يَا وَفِيٌ يَا مُدَبِّرٌ يَا قُدْرِيٌّ يَا

يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُؤَيِّنُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ
 يَا بَارِئُ يَا مُتَعَالِي يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَحَيِّبُ يَا قَائِلُ يَا حَمْدُ يَا
 عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادِي يَا بَارِي يَا كَسَّارُ يَا عَدْلُ يَا فَاضِلُ يَا قَيُّوْمُ
 يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيءُ يَا مُعِينُ يَا مُعِيزُ
 يَا مُغْنِي يَا نَاشِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيجُ يَا كَرِيمُ يَا مُسَوِّدُ
 مُبَسِّرُ يَا مُبِيْتُ يَا مُجِييُ يَا تَافِعُ يَا رَازِقُ يَا مُقَدِّمُ يَا سَبِّبُ
 يَا مُعِيْنُ يَا مُغْنِي يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا
 حَاطِرُ يَا حَاطِظُ يَا شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا قَائِلُ يَا مُنِيبُ يَا
 مُبِينُ يَا طَاهِرُ يَا مُجِيبُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُسْتَجِيبُ يَا عَادِلُ يَا بَصِيْرُ
 يَا مُوَوَّلُ يَا مُسَدِّدُ يَا وَابٍ يَا وَاقٍ يَا مُرْسِدُ يَا مُلْكُ يَا رَبُّ يَا مُدِّ
 يَا مُعِزُّ يَا مُجِدُّ يَا رَازِقُ يَا وَاقٍ يَا فَاضِلُ يَا سُبْحَانَ يَا بَاسِطُ يَا مَن
 عَلَى قَامَتَعْلَى فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرَّبَ قَدَنِي وَبَعْدُ قَمَانِي
 وَعِلْمَ السِّرِّ وَأَخْفَى يَا مَنْ إِلَيْهِ التَّوَلَّى بِرُؤُوسِهِ الْمَفَادِيرُ يَا مَنْ الْعَبْرُ
 عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ وَيَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلُ
 الرِّسَالِ يَا فَالِقُ الْأَصْبَاحِ يَا بَاعِثُ الْأَرْوَاحِ يَا دَاجِلُ الْجُودِ وَالشَّمْرِ
 يَا سَرَّادُ مَا قَدَفَاتِ يَا نَاشِرُ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعُ الشَّمَتِ يَا رَازِقُ
 مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَا فَاعِلُ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ يَا ذَا الْجَلَالِ

الشَّخْصُ
 دُونَ تَعْبَانِ
 فَدُونَ تَعْبَانِ

وَالْأَكْرَامِ يَا سَمِيَّ يَا قِيَوْمَ يَا سَمِيَّ حِينَ لَأَسْمَى يَا سَمِيَّ
 يَا مُجِيبِي الْمَوْتِ يَا سَمِيَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا بَعِثْ الشُّعْرَاءَ
 وَالْأَكْرَامِ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ
 وَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 مُجِيدٌ وَارْحَمْ ذُنُوبِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي وَانْفِرْ إِدْرِي وَ
 وَخُدِّي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ
 وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الَّذِي لَيْسَ فِيهِ
 الْغَاوِفُ الْمَشْفُوقِ الْبَائِسِ الْمُهَيَّبِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ
 الْعَائِدِ الْمُسْتَجِيرِ الْمُعْتَرِّ بِكَ نَبِيَّهُ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ
 الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ ثِقَتُهُ وَرَفَضَتْهُ
 أَحِبَّتُهُ وَعَظَمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرِيٍّ حَزِينٍ وَهَقِيفٍ
 مَهِينٍ بَبَائِسٍ مُسْتَكِينٍ بِكَ مُسْتَجِيرٍ اللَّهُمَّ
 وَأَسْأَلُكَ يَا أُمَّكَ مَلِيكَ وَأَنْتَ مَا لَسْتَأْءُ مِنْ أَمْرِ بَكُونُ
 وَأَنْتَ عَلَى مَا لَسْتَأْءُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ

وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَيَجْعَلْ لِي بِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ يَا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ شَيْئًا وَلَا بُرَاهِيمَ إِسْمَعِيلَ وَ
 إِسْحَاقَ وَيَا مَنْ رَزَقَ يُوسُفَ عَلَى الْيَقُوتِ وَيَا مَنْ
 كَشَفْتَ بَعْدَ الْبَلَاءِ خُضْرًا يُوسُفَ يَا رَادَّ مُوسَى
 عَلَى آوِيهِ وَيَا زَائِدَ الْخَضِرِ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ
 لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا يَحْيَىٰ وَلِعِيسَىٰ ابْنَ
 حَاوِيَةَ بِنْتِ شَعْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَىٰ أَسْأَلُكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي
 كُلَّ ذَنْبٍ كَلَّمْتُهَا وَتُعْطِيَنِي سُؤْلِي كُلَّهُ وَتُجَبِّرَنِي
 مِنْ عَدَايِكَ وَتُوجِبَ لِي رِضْوَانَكَ وَأَمَانَتَكَ
 وَإِحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَجَنَانَكَ وَأَسْأَلُكَ
 أَنْ تُفَكَّ عَنِّي كُلَّ حَافِلَةٍ ضَيَّقَتْ بِيْنِي وَ
 بِيْنِي مِنْ يَوْمِ ذِيْنِي وَتُفَقِّرَ لِي كُلَّ بَابٍ وَتَكَلِّمَ لِي
 كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّي
 كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتُكَلِّمَ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكَلِّمَ لِي
 كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعْ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ
 وَتَكْفِيَنِي كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ بِيْنِي وَبِيْنِي وَكَرِيٍّ وَ

يَجَاوِلُ أَنْ يَفْرُقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيُنَبِّطَنِي
عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَقَهَرَ
عُتَاةَ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَسَرَّكَ
كَيْدَ الْمُتَسَلِّطِينَ عَنِ الْمُسْتَظْعَفِينَ أَسْئَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتَسْهِيئِكَ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ
تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ
پس سجده برو و بپوشای روی خود را بر خاک بگذار و بگو اللهم
لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ فَاَرْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي
وَاجْتِهَادِي وَتَضَرُّعِي وَمَسْكَنِي وَفَقْرِي اَلَيْكِ
يَا رَبِّ پس حضرت فرمود که سعی کن که آب از ویدوات بیرون
آید اگر چه بپذیرد کسی بوده باشد که آن علامت استجابت دعا
است و در روایت دیگر وارد شده که در سجده این دعا را بخوان اللهم
لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ فَاَرْحَمْ ذُلِّي وَخُسْرُوْعِي بَيْنَ
يَدَيْكَ وَفَقْرِي وَفَاقَتِي اَلَيْكِ وَارْحَمِ اضْرَاعِي
وَخُسْرُوْعِي وَاجْتِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوْكَلِي
عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِكَ اَسْتَفِيْزُ وَبِكَ اَسْتَبِيْزُ وَبِعَمَلِكَ
عَبْدُكَ وَرَسُوْلِكَ وَ اِلٰهِي اَتُوْحِبُّهُ اَلَيْكِ اَللّٰهُمَّ

سَهْلًا لِي كُلِّ حُرٍّ وَنَدَىٰ وَذَلِكَ لِي كُلِّ صُعُوبَةٍ وَأَعْطَانِي
 مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِمَّا أَرَجُو وَعَافَانِي مِنَ الشَّرِّ وَ
 أَصْرَثَ عَنِّي السُّوءَ وَبِروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگو
 يَا قَائِمِي حَوَائِجِ الظَّالِمِينَ اقْصِنِ حَاجَتِي بِطُفْلِكَ
 يَا خَفِيَّ الْأَلْطَافِ و در روایت معتبر وارد شده است
 که ما در اواد و بخت حضرت عرض کرد که ای آقای من آیا این دعا
 را در غیر ماه رجب میتوان خواند حضرت فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند
 و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد حاجتش فارغ نمیشود مگر آنکه خدا او را
 می آرزود و هر ماه که باشد اگر ایام البیض آن روز به بار دو روز پانزدهم این دعا
 بخواند بخوبی ذکر کرده حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر آورده است
 که حضرت فرمود که در روز عرفه و هر روز که این دعا را بخواند حاجتش برآورده
 میشود علامه مجلسی گوید که ازین احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض
 آنرا یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم بار و در روز پانزدهم این
 عمل را بجا آورد مطلوب فائز میگردد و در نسبت که اگر در روز عرفه و جمعه
 و سایر ایام متبکر که این عمل را بدون روز و عمل آورد خوب باشد و اگر در غیر
 اشهر حرم که ذی القعدة و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است این دعا را بخواند
 بجای بخت نزد الشراکرام بگوید بخت الشراکرام و بدار این دعا بهتر باشد

روز هجدهم شیخ طوسی و دیگران گفته اند که روز سید محمد هم این ماه ابراهیم پس
 رسول خدا از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که درین مصیبت شهادت
 کرده اند مناسب است خصوصاً عائشه و ابن عباس و یکی از محدثان
 شیعه است گفته وفات جناب فاطمه مور روز نهم و یکم ماه رجب
 است اگر چه خلافت مشهور است اما لعن بر قاتلان و ظالمان آن جنگ
 رسالت پناه که عمده آنها عمر بن الخطاب علیه لعن و الغداب است
 و زیارت آنحضرت احتیاطاً مناسب است در محل خود خواهد آمد انشاء الله
 شیخ مفید فرمود که روز نهم و دهم این ماه سعادیه علیه الهما و یحیییم وصل
 و استحباب است که این روز روزه دارند لشکر که این نعمت روز نهم است و
 سوم این ماه خارجیان پنجم زهر آلود بران حضرت امام حسن علیه السلام
 زدند زیارت آنحضرت و لعن بر قاتلان آن حضرت مناسب است
 روز نهم و چهارم فتح خیبر بود است اسد الله الغالب علی بن ابیطالب شد
 و حرب یهودی بردست آنحضرت کشته شد روزه آن روز به شکرانه
 این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است روز نهم و پنجم
 شیخ علیه الرحمه ذکر کرده که شهادت امام موسی کاظم در این روز واقع
 شد اما احادیث و فضیلت این روز و ثواب روزه اش بسیار است
 و در روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت رسول

در روز نسیبت و پنجم سبوت بر سالت شد و این خلافت مشهور است
 اما در فضیلت روزه اش تنگی نیست چنانچه از حضرت امیر المومنین
 منقول است که روزه اش کفاره دو لیست سال گناه است و
 از حضرت امام رضا مرویست که هر که درین روز روزه دارد حق تعالی
 روزه اش را کفاره هفتاد سال گناه گرداند و روز نسیبت و ششم
 صبح از امام رضا منقول است که هر که درین روز روزه بگیرد حق تعالی آن روز را
 کفاره گناه هشتاد سال گرداند و روز نسیبت و هفتم این روز از جملة اعیان
 عظیمه است و روز نسیبت که حضرت رسول درین روز بر است سبوت گردید
 بر سالت و جبرئیل پیغام پیبری بر آنحضرت نازل شد و شش نیز مبارک است
 و سبدها معتبر از حضرت امام محمد تقی منقول است که در ماه رجب شبی است بهتر
 از آنچه که آفتاب بران می تابد و آن شب نسیبت و هفتم این ماه است و در
 صبح این شب حضرت رسالت پناه بر سالت سبوت گردید و کسی که عبادت
 کند این شب را مثل اجر عبادت شصت سال خدا باو عطا فرماید و درین
 غسل سنت است و روزه اش بسیار ثواب دارد و منقول است که حسن بن
 راشد از حضرت صادق سوال کرد که آیا غیر عیدهای مشهور عیدی هست
 حضرت فرمود بلی شریف تر و فاضلتر همه روز نسیبت که حضرت رسول
 سبوت گردیده است و آن نسیبت و هفتم رجب است باید که روزه بداری

و درین روز منقول است و نامه این روز بطریق مختلفه وارد شده و اکثر گفته اند
 که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که
 بکنند خوب است و تسبیح معتبر از زبان بن صلت منقولست که چون حضرت
 امام محمد تقی علیه السلام بعد از تشریف آوردند به پانزدهم و سبست و هفتم این ماه روزه
 داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که درین دور و روز روزه
 بگیرند و در هر یک ازین دور و روز دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت
 بیک سلام و هر رکعت را بحدود هر سوره که خواهند بکنند و چون از همه قرائح شود
 سوره حمد و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس یک
 چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگوید لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله
 و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس چهار مرتبه بگوید
 الله الله ربی لا اشترک به شیئا پس چهار مرتبه بگوید لا اشترک
 ربی احدًا او تسبیح معتبر از حضرت صاحب الامر منقولست که درین دور
 دوازده رکعت نماز بجا آری و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که تمیز
 شود بخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام بگویی و این دعا بخوانی الحمد لله
 لله الذی لم یکن صلیه و لا ولدًا و لم یکن له
 شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الدنیا و الآخرة

تسبیح

مُتَرَعَّةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ مُتَقَرِّبَةً وَالْإِسْتِغَاثَةَ
 لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَسَاحَةً وَأَعْلَمَ أَنَّكَ لِيَدِ اعْتِيَاكَ
 بِمَوْضِعِ رَجَائَتِهِ وَاللِّصَّائِرِ الْبَيْتِ بِمَرَصِدِ إِغَاثَتِهِ وَ
 وَأَنَّ فِي اللَّحْمِ إِلَى جُودِكَ وَالضَّمَانِ بَعِيدَتِكَ
 عَوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْكَ وَحَاةً عَمَّا فِي أَيْدِي
 الْمُسَائِرِينَ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَبِ مِنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ يَجْعَلُوا
 الْأَعْمَالَ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّجُلِ
 إِلَيْكَ عَرْمُ زَادَةٍ وَقَدْ نَاجَاكَ بِعِزِّهِ إِلَّا زَادَةَ قَلْبِي
 فَأَسْتَعِيذُ بِكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلِّغْتَهُ أَمَلَهُ أَوْ
 صَارِيحُ إِلَيْكَ أَغْنَتْ صَرَخَتَهُ أَوْ مَلْهُونٌ مَكْرُوبٌ
 فَتَرَجِبُ عَنْ قَلْبِهِ أَوْ مَسْدُوبٌ خَاطِبٌ غَفَرْتَ لَهُ أَوْ
 مَعَا فَيَأْتِيكَ نِعْمَتُكَ عَلَيْهِ أَوْ فُقِيرٌ أَهْدَيْتَ
 غِنَاكَ عَلَيْهِ وَلِنَيْكَ الدَّعْوَةَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ
 مَثَلُ الْإِلَهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقَضَيْتَ حَوَائِجَ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهَذَا رَجَبُ الْمُرَجَّبِ الْمَكْرَمِ الَّذِي
 أَكْرَمْتَنَاهُ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحُرْمِ وَأَكْرَمْتَنَاهُ
 مِنْ بَيْنِ الْأَسْمَاءِ إِذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَأَسْتَعِيذُ بِكَ بِهِ

يَا سَيِّدَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ
 الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَجْرَحُ مِنْكَ إِلَى
 غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الظَّاهِرِينَ
 وَتَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمِلِينَ فِيهِ
 لِشِفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ
 مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظِلِّيلٍ فَإِنَّكَ حَسِينٌ
 وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِيَادِهِ الْمُصْطَفِينَ وَصَلِّ
 عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا
 الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبَارَكْ لَنَا بِجَلَّتْكَ وَبِالْمَنْزِلِ
 الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ
 أَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ أَخْلَقْتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
 صَلَاةً دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَنَادِيًا وَدُخْرًا وَاجْعَلْ
 لَنَا مِنْ أَمْرِنَا بَيْرًا وَاجْتِمِعْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُنْتَهَى الْجَلَالِ
 وَقَدْ قَبِلْتَ الْبَيْرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْنَا بِرَحْمَتِكَ نُضَلَّ
 أَمْثَالِنَا أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رَوْضِيسْتِ وَهَشْتَمِ بْنِ مَعْتَبِرِ حَضْرَتِ
 إمام رضا عليه السلام منقول است که هر که روزه بدارد و کفاره گناه

نو و سال گرد و روز نسبت و نهم هر که روزه بداند و کفاره گناه
 صد ساله و باشد و هر که روزه می نامد این ماه روزه بداند و حق تعالی
 گناهان گذشته و آینده او را بپایمزد و درین روز نماز سلمان فارسی
 به سحر یک قبل گذشت بخواند و اگر احتمال نقصان ماه باشد روز نهم
 نیز احتیاطا بکند فصل دوم در احکام خسوف و کسوف و فضائل
 ماه شعبان المعظم و اعمال آن بد آنکه هر سال در این ماه آفتاب
 بگیرد مردمان از شر پادشاه سالم بمانند و پادشاه بزرگین مغرب
 ظفر بیاورد و در آخر سال مرگی در میان مردم بسیار باشد و اگر درین شهر
 ماه بگیرد بعضی از نواحی پادشاه کشته شود و تسعیرات بالا رود و قحط در میان
 مردم پیدا شود صاحب جواهر الاخبار از تفسیر امام حسن عسکری آورده
 که فرمود رسول مقبول آبان آگاه کنم شمار از ان پراگندگی که واقع میشود
 در میان شیطان و اعراب و انصار او نعمت تر از ان که در میان اهل
 شامی باشد عرض کردند بلی یا رسول الله فرمود که قسم بانکه مراد از الت
 فرستاده تحقیق که ابلیس از اول شعبان لشکر خود را در جمیع اقطار و اطراف
 زمین پراکنده می کند و می گوید که کوشش کنید بگناه کردن بندگان خدا
 بتحقیق که پروردگار عالم ملائکه خود را در روس زمین فرستاده است
 برای اینکه بندگان خود را محفوظ دارد از گناهان پس هر گاه از گناه

علی بن ابی طالب
 علیه السلام
 سوره الفاتحه

محفوظ و مصنون خواهند ماند مگر آنکه سرکشی و نافرمانی معبود خود نکنند پس
 ایشان در گروه البیس و الضالین محسوب خواهند شد تحقیق که حق تعالی از
 غرّه شعبان دروازه های جنت را گشاده میکند و درخت طوبی را
 حکم می کند که شاخهای خود را بلند کند بجانب دنیا بعد از آن که دروازه را
 گشاده میکند و حکم میدهد درخت زقوم را که شاخهای خود را بطرف
 زمین رساند بعد از آن سناوی ندای کند که ای بندگان خدا
 اینست شاخهای درخت طوبی دست بزنید با آنها تا بخت برسید و
 اینست شاخهای درخت زقوم پس هر یک از آنها تا که بدو فرخ نزود
 فرمود قسم بذاتیکه مرا بر سالت فرستاده است تحقیق کسیکه درین روز
 خیر و نیکی کند پس شاخ طوبی را گرفته داخل جنت خواهد شد و کسیکه درین
 معصیت کند از شاخ درخت زقوم ملحق میشود پس کجمنم خواهد رسید
 پس فرمود که درین ماه کسی برای رضای خدا نماز و روزه کند و اصلاح در میان
 زن و شوهر و پدر و ولد در میان عزیز و در میان همسایه یا در میان
 اعیان نماید یا اینکه مدیون قرض خود را ادا کند که در خواسته از گرفتن آن
 مایوس شده باشد یا پرورش مثنوی کند یا محفوظ دارد و آبروی بوم را
 یا تلاوت قرآن کند یا شایسته جنازه یا تعزیت مصیبت زوگان
 و مثل ذلک پس چنین کس حلال روزه است بشاخ طوبی پس آنحضرت

طرف آسمان سر برداشت و خنده نمود و خوش خبری داد پس چشم خود
 زیر انداخت و رنجیده شد و فرمود باصحاب خود قسم بآنکه مرا بر سالت
 فرستاد که درخت طوبی را ببینم خود دیدم که شاخهایش دراز شده و بر زمین
 با آنها پیوسته بودند به یک شاخ و بعضی بدو شاخ و بعضی بچند شاخها موافق بجای
 خود تحقیق که زید بن حارثه غلام علی بن ابی طالب بحجج شاخهای طوبی
 پیوسته بود و قصد میکرد با علی حبت پس باین سبب خندیدم و بعد از آن
 نظر کردم بسوی زمین دیدم شاخهای درخت زقوم را که اکثر مردم
 بدو شاخ و بعضی بچند شاخ موافق گنا بآن خود پیوسته اند و تحقیق که
 بعضی منافقین را دیدم که تمامی شاخهای زقوم پیوسته اند و سیلان کن
 شاخها بطرف اسفل در کات جهنم است ازین جهت خشمگین شدم
 پس دیدم شاخهای درخت طوبی را که معاودت کردند طرف جنت پس
 ندا می آید که ای ملائکه نظر کنید طرف آنها که پیوسته اند بشاخها
 پس موافق عرض و طول هر شاخ قهری در پشت بپهید پس بعضی ایشان
 مکانی می یابند که سافتش مقدار یک هزار سال باشد از چهار طرف
 و بعضی دو و چند آن مسافت و بعضی سه چند و بعضی زائد از آن موافق
 مراتب و فضائل خود و همچنین شاخهای زقوم معاودت میکنند طرف
 جهنم پس ندا می آید که ای ملائکه نظر کنید هر کسی را که بشاخش پیوسته است

پس بمقدار طول و عرض آن شلخ بمرکات جهنم برسانید موافق کتابان
 ایشان پس نظر کرد رسول خدا بر اطراف زمین و گاهی تعجب می شد
 و گاهی از چهار سیکرد بعد از آن روی جانب اصحاب کرد و فرمود خوشحال
 کسانی که اطاعت پروردگار عالم میکنند و جناب احدیت تعظیم و تکریم
 ایشان میکنند و عذاب و غضب الهی بر آن کسانی که نافرمانی معبود
 خود کرده اند و آخرت مخدول خواهند شد فضا ئل روز شنبان
 در وسائل از عبداللہ بن مرحوم الازدی منقول است از ابی عبد اللہ
 علیہ السلام که فرمود کسی که اول روز شنبان روزه بگیرد جنت بر او واجب
 گردد و کسی که دو روزه بگیرد پروردگار عالم هر شبانه روز او را بنظر رحمت
 می بیند و همچنین در جنت و کسی که روزه بگیرد زیارت عرش معلی هر روز
 از جنت می کند علی بن طاووس در کتاب اقبال از جناب صادق
 روایت کرده که جناب رسول خدا ص می فرمود که شنبان
 ماه سن است و ماه رمضان شهر خداست کسی که روزه بگیرد یک روز درین
 ماه شفیع او در روز قیامت خواهد شد و کسی که دو روزه ازین ماه بگیرد
 کتابان گذشته و آینده آمرزیده شوند و کسی که روزه بگیرد می باید
 که عمل خود از سر گیرد و از حضرت امیرالمؤمنین ع منقول است که
 فرمود رسول خدا ص که آسمانها را بر روز شنبان زمین می دهند و ملائکه

فضائل روز شنبان

عرض میکنند که پروردگار عالم صائمین این ماه را بخشش و دعای ایشان را
 مستجاب کند و فرمود کسی که یک روزه بگیرد آتش دوزخ بر پیشش حرام گردد و
 کسی که دو شنبه بخشد روزه بگیرد دست حاجت دنیا و نسبت حاجت آخرت
 بر آورده میشود شیخ صدوق رحمه الله علیه در امالی از ابن عباس آورده
 که اصحاب رسول خدا پیش آنحضرت ذکر فضائل شعبان می نمودند پس
 آنحضرت بچوب آنها فرمودند که این ماهیت ماه بزرگ و این ماه است
 و حاملان عرش عظیم و تکریم میکنند و درین ماه از زاق مومنین زیاده
 میشود مثل ماه رمضان و جنت مزین می شود و شعبان را وجه تشبیه این است
 که شعب و منتشر میشود از زاق مومنین و اینصفا گفته اند که چون درین
 ماه عرب تشعب می شدند در طلب غارت بدین جهت این ماه اسمی
 به شعبان شد و آن ماهیت که اعمال و حسنات مصناعت بهفتاد
 درجه میشوند و سیئات محو میشوند و پروردگار عالم فرخ میکند بسبب
 عبادت بندگان خود بر حاملان عرش و در این ماه که سال
 دوم هجرت بوده روزه ماه مبارک رمضان واجب شد و پروردگار
 نظر میکند بر صائمین روز نماز گذارند بای شب پس ایستاد جناب
 امیر و عرض کرد که پدرم و مادرم فدای تو باد یا رسول الله جان کن
 مرا فضائل ماه شعبان را تا که رغبت و شوق در عبادت این ماه

پیدا شود و کوشش کنیم تحصیل آن پس فرمود آن حضرت کسیکه اول روز
 شعبان بگیرد و تقوا داشته و نماز عمل و میبوسند و هر حسته معادل و برابر عبادت
 یکسال است و کسیکه در روز بگیرد و سیئات او محو می شود و کسیکه
 روز بگیرد حق تعالی هفتاد درجه بلند می کند در جنت و هر درجه از
 درو یا قوت می باشد و کسیکه چهار روز بگیرد در زقش وسیع گردد و کسیکه
 پنج روز بگیرد در نظر مردمان دوست گردد و کسیکه شش روز بگیرد
 هفتاد نوع بلا از او دور گردد و کسیکه هفت روز بگیرد محفوظ می ماند از
 کید و فریب شیطان و لشکر او و کسیکه هشت روز بگیرد از دنیا برین
 بنی رود تا وقتی که از حوض کوثر سیراب نگردد و کسیکه نه روز بگیرد از کین
 در قبر عطفوت و مهربانی بگیند و کسیکه ده روز بگیرد ملائکه از براسه او
 استغفار میکنند تا روز قیامت و قبرش هفتاد ذراع وسیع گردد و کسیکه
 یازده روز بگیرد یازده شماره نور بر قبر او نصب می شود و کسیکه
 دوازده روز بگیرد در قبر او هر روز نوزده هزار فرشته تا دمیدن صور
 برای زیارت می آیند و کسیکه سیزده روز بگیرد استغفار میکنند برای
 او ملائکه هفتاد آسمان و کسیکه چهارده روز بگیرد جمیع چارپایان و
 درندگان حتی که ماهیان دریا برای او استغفار میکنند و کسیکه پانزده
 روز بگیرد پروردگار عالم ندای کند قسم اجزت خود آتش و دوزخ

بر تو حرام کردم و کسیکه شانزده روزه بگیرد و نهند در یای آتش سو می شود
 و کسیکه هفتده روزه بگیرد درهای دوزخ بر او بشسد و درود و کسیکه
 بیجده روزه بگیرد و همه با بهای جنت و امید دارند و کسیکه نوزده روزه بگیرد
 هفتاد هزار قصر و جنت از در و یا قوت می یابد و کسیکه سبست روزه بگیرد
 تزویج کرده میشود با هفتاد هزار حور العین و کسیکه سبست و یک روزه بگیرد
 ملائکه بازوهای خود از بدنش مس میکنند و کسیکه سبست و دو روزه بگیرد
 هفتاد هزار حله از سندس و استبرقی به پیشند و کسیکه سبست و سه روزه بگیرد
 چهار پایه از نور بر قبرش خواهد آمد که بر آن سوار شده بجهت می رود و کسیکه
 سبست چهار روزه بگیرد برای هفتاد هزار مسلمان شفاعت کند و کسیکه سبست پنج
 روز بگیرد و نزاری از اتفاق می یابد و کسیکه سبست و شش روزه بگیرد برین صحرای آسمانی
 کند و کسیکه سبست و هفت روز بگیرد برآت از آتش و زنج می یابد و کسیکه سبست و هشت روزه
 بگیرد برین در در قیامت بر شرف آید و کسیکه سبست و نوزده روزه بگیرد خوشنوی برود کار عالمی بدو می
 بگیرد و برین از طرف رب جلیل میشد عرش اعظم ندا میکند ان فیلان کس عمل خود را بر
 کتابان گذشته و آینده تو آمرزیده شد و او تعالی میفرماید اگر چه گنایان
 این منبده مشغول است در ای آسمان و قطره های باران و برگهای درختان
 و ذره های رگه آن در حال عبور و روزهای زمین باشند همه را آفریدیم و پیش
 پروردگار تو این ثواب بزرگ است و هر چه از آن مشتق است و محنت

که برای خوشنودی یا کردی و در ثواب الاعمال از محمد بن ابراهیم باستان
 خود مثل این حدیث آورده و از جناب صادق ع منقول است که صوم
 شعبان و ماه رمضان توبه است از گناه اگر چه چون ناحق کرده باشد
 و صفوان بن مهران از جناب صادق ع آورده که وقتیکه ماه شعبان
 می آمد از طرف رسول خدا ص می شنیدم که ای اهل بیت منم رسول خدا
 بر شما و این ماه من است هر کسی که یازدهمین ماه اعانت کند مستوجب رحمت
 پروردگار گردد و باز فرمود آنحضرت که علی بن ابراهیم می فرمود وقتیکه این
 نذر شنیدم گاهی صوم شعبان را ترک کرده و هم انشاء الله احیای خود ترک
 نخواهم کرد و باز فرمود آن حضرت که هر چه ایام سحر باقی می فرمود که صوم
 دو ماه متواتر کفاره گناه است فضائل صدقه و استغفار
 و صلوات و تهلیل از عباس بن بلال نقل شده که شنیدم از ابوالحسن
 علی بن موسی الرضا که می فرمود کسی که درین ماه تصدق کند اگر چه نصف
 خربا باشد آتش دوزخ بر او حرام گردد و صاحب اقبال از داؤد
 بن کثیر الرقی از جناب صادق ع روایت کرده که کسی که استغفار و تصدق
 کند درین ماه حق تعالی پرورش کند آن صدقه را تا روز قیامت که
 بزرگ شده برابر کوه احد شود چنانکه شما با آنچه خود را پرورش می کنید
 برای اینکه بزرگ شود و از عباس بن بلال نقل کرده که شنیدم